

Marrit van der Wal scherpte zaterdagavond bij het Keningsljeppen in Burgum het Nederlandse record van Dymphie van Rooijen (17.50) aan tot 17.58 meter. De Heidenskipse heeft het record dat ze twaalf maanden geleden kwijtraakte daarmee weer terug. Foto Marcel van Kammen

‘Keningin’ Van der Wal terug op haar troon

 Lars Goerres

Burgum | Niet de ooit ongenaakbare Bart Helmholt, klassemmentsleider Nard Brandsma of de in goede vorm verkerende Oane Galema, maar topvrouw Marrit van der Wal stal zaterdagavond tijdens het Keningsljeppen in Burgum de show. Met een fonkelnieuw Nederlands record kreeg de Heidenskipse de handen van het publiek op elkaar. Ze zit weer stevig op haar fierljeptroon.

En dat was alweer even geleden. Natuurlijk, Van der Wal gaat met negen dagzeges ruimschoots aan de leiding in het klasement van de Fryske Ljeppers Boun (FLB). Maar dat Nederlandse record was de 17-jarige ljepter, die vorig jaar juni als eerste vrouw over de zeventien meter sprong, al even kwijt. Met een afstand van 17.58 meter (eerste meting 17.60) pakte ze terug wat van haar was. En dat telt.

„Ik had helemaal niet gedacht dat dit vandaag mogelijk was”, glunderde de winnares, die zich in 2014 en

2015 ook al tot ‘Keningin’ van Burgum liet kronen. „Dit is een hele moeilijke wedstrijd om te winnen. Zeker omdat je in de finale weer op nul begint (gesprongen afstanden uit voorronde vervallen, red.). Ik zat hier zó lang tegenaan te hikken, ben heel blij dat ik mijn record terug heb.”

Nog voor de speaker van dienst Van der Wals nu al indrukwekkende palmares had kunnen opsommen, was het al raak wat de recordsprong betreft. Al bij de eerste poging sprong ze verder dan ooit. De topafstand (17.50) van Dymphie van Rooijen verdween daarmee uit de geschiedenisboeken. Ook haar tweede sprong (16.31) mocht er zijn. In de finaleronde - waarin in plaats van de gebruikelijke twee, drie keer werd gesprongen - bleef het bij twee vijftien metersprongen en een natsprong.

Achttien meter

Van der Wal kon zich er niet druk om maken. Het was immers genoeg voor de dagoverwinning. „En daar ging het om. Het was voor mij een superavond, met eigenlijk alleen maar goede sprongen. Die recordsprong was

natuurlijk geweldig, maar ik wil meer. Misschien zit een achttien metersprong er ooit wel in. Je moet doelen blijven stellen.”

Dat doet ook Nard Brandsma. De 26-jarige Heidenskipster wil maar al te graag eens de magische grens van

Misschien zit een sprong van achttien meter er ooit wel in. Je moet echt doelen blijven stellen

21 meter slechten. In Burgum deed hij enkele moedige pogingen, maar wéér lukte het niet. „Heel jammer”, luidde na afloop de conclusie. „Je moet risico nemen, wil je ver springen. Natte en verre sprongen zitten nu eenmaal erg dicht bij elkaar.”

Dat bleek zaterdag tijdens het Keningsljeppen, dat als ouverture voor de befaamde Gouden Rige geldt, eens

te meer. Maar liefst vier keer (tweemaal in de voorronde, tweemaal in de finale) belandde Brandsma in het water, alvorens bij zijn laatste sprong toch nog tot 19.66 meter reikte. „Ik zat steeds goed in de polsstok, maar kwam telkens net niet over het dode punt heen. Lukt dat wel, dan spring je ver. Nu win ik met een matige sprong. Maar ach, de titel is binnen. Daar gaat het om.”

Met zijn 19.66-sprong stootte Brandsma Oane Galema in extremis nog van zijn troon. De Wiuwerter was de enige topklasser die in de finaleronde drie keer droog over kwam en mocht na zijn eerdere overwinning in Grijskerk met 19.26 meter even ruiken aan zijn tweede zege in vier dagen tijd. „Het had zomaar gekund”, klonk het ietwat teleurgesteld. „Niemand sprong vandaag goed. Ik kwam er zelf ook nooit lekker in, maar had op toch de hoop dat het wel eens genoeg kon zijn.”

Dat was het niet. En dus pakte Brandsma zijn vijfde dagzege van dit fierljepseizoen, waarmee hij op gelijke hoogte kwam met de dit jaar ‘herboren’ Bart Helmholt, die in zijn ‘ei-

gen’ Burgum tevreden moest zijn met de derde plek. De zesvoudig Nederlands kampioen deed wat hij kon, maar kwam niet verder dan 19.19 in de voorronde en 19.22 in de finale.

En zo kon het dat Brandsma zijn leidende positie in de ROC Friese Poort-topklasse niet in gevaar zag komen, al had hij dankzij zijn constante optredens dit seizoen (al zeven twintig meter-sprongen) niet veel aan zijn winnende afstand in Burgum. „Je wilt altijd zo ver mogelijk springen, maar dat zat er net niet in, ondanks de goede omstandigheden. Toch ben ik hier heel blij mee. Over tien jaar weet namelijk niemand meer wat de afstand was waarmee ik hier nu win.”

Het fierljepseizoen 2016 is tot nu toe het beste uit Brandsma’s loopbaan. Twee jaar geleden was hij al eens Nederlands kampioen, maar het eindklassement van de topklasse won hij nog nooit. „Daar moet nu maar eens verandering in komen”, zei de klassemmentsleider lachend. „Het gaat gewoon hartstikke lekker dit jaar. En alle belangrijke wedstrijden komen er nog aan. Wie weet wat er nog in het vat zit.”